

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Cap. 1. De prudentia in commune.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

lore seduxit: vt propterea à claustris infœliciter expulsi fuerint : quod nobis experientia compertum est.

Hæc de prima Instructionis parte.

PARS SECVN- D A.

De Magistri prudentia.

Cap. I. De prudentia in commune.

OMNIS Nouitiorum prudentia in vno Magistro ponenda est. Cùm enim proprium prudentiæ opus sit precipere, ac media fini consentanea præscribere; nefas est novos fratres, qui nondum parere didicerunt, præceptores, mediiorumque præscriptores fieri. Quocirca in Nouitiorum Instructione cùm de virtutibus ageremus prudentiam in vno duntaxat dili-

diligentiæ capite tetigimus, quòd alios potiores prudentiæ actus nouis fratribus minime congruere cerneremus.

Quàm sanè obseruationem, ideò hic recensemus, quòd ex hoc ipso argumento vehementer prudentiam Magistro persuadere valeamus. Si enim tota Novitiorum prudentia penes illum refidere debet, vt sit ipse idoneus omnium censor, & moderator; manifestum est in re tanta multum laboris, ac sollicitudinis esse collocandũ.

2 Quia verò (vt rectè vulgo dicitur) In senibus est prudentia, quæ longa rerum experientia, & accurata euentuũ obseruatione paratur, & alitur: Conueniat Magister, quàm frequenter poterit, patres ætate, ac doctrina spiritusque proventus, quorũ consilijs, in rebus dubijs decidendis vtatur. Et ipse, per se, quoad valebit, ante actos euentus expèdat, præsentibus occasiones obseruet; vt ex mutua rerum similium collatione, quid sit futurum præfagiat.

3 Ne sit præceps in sententia dicenda, responsisq; reddendis: sed assuescat modo respōdēdi sedato, & donec rē factis

tis

respondendi sedato, & donec rem satis circumspexit, & si opus fuerit, cum alijs contulerit, responsum differat. Quatamē in re, caueat, ne scrupulosē nimis minutissima quæq; velit præmeditari, & cum alijs cōferre: hoc. n. dilationis genus in rebus minimē difficilibus nimium frequens cursum rectæ gubernationis, & spiritualis profectus impedit, & fastidia multa parit.

4 Nesit nimium credulus, vt nempe, facile credat Nouitios vel festinatam sanctitatem comparasse, vel è cōtrario, paucorum experimentorum indicio, quia non præclare se gesserint, desperandos esse. Sed cunctetur, & longiore tempore, rerum circumstantias consideret.

5 Suauitatē communicationis ita grauitate temperet, vt Nouitii concipiant simul amorē erga illum & reuerentiā. Neque angatur animo, quasi propriam existimationē querat. Oportet. n. eā esse Magistri erga discipulos auctoritatem, cui collum illi, in re quantumuis graui, atque difficili, facile subdant.

6 Simulet interdum se culpas minime depre-

deprehendere, tunc præsertim, cum ex earum iterata correptione tædium potius, quam correctio speratur. Et alijs pietatis incitamentis, quos correptio non emolliret, ad emendationem alliciat. Et postquam ostensione charitatis, puta, donata imaguncula, vel libello aliquo, benevolentiam captauerit, animum iam mollem, & proficere paratum corripiat: ut præteritam culpam oderit, & futuram præcaueat.

7 Tametsi cuiusque Novitij animum excolere, & mortificationem crucis Christi accuratè docere debeat; ita tamen vniuscuiusque ingenium experiatur, ut non statim à principio insignes passionum victorias, & clarissimos virtutum actus exquirat. Minoribus ergo triumphis sub initium contentus sit; & ad maiores sensim inducat.

8 In explorando cuiusque ingenio plurimum operæ ponat: & moneat ut quisque ante actæ in sæculo vitæ rationem exponat, vitia & passiones, quibus molestius vexatur aperiat; ut sciat unicuique consulere. Et quos naturam bonam sortitos esse perspexerit, non statim magni

gni faciat, quod multos virtutum actus absque difficultate, exercere conspiciat. Eos verò æstimandos pluris censeat, qui cum naturã parum bonã sorte acceperint, sub renuntiationis tamen initium, cum proprijs passionibus luctari, & virtutum actus licet exiguos obire consuefcunt, clarior quippè hæc luctatorum victoria est, quæ si lucta perseueret, magnis certè momentis augebitur. Sed ad peculiaria prudentiæ capita descendamus.

Cap. 2. De prudentia erga Nouitios omnes recenter indutos.

Rectè dictum est. Dimidium facti, qui benè cœpit habet: perspectum est enim primam eorum, qui mundo renunciant, institutionem, si suis numeris absoluta sit, ad eò altè Nouitiorum animis imprimi; vt intra dies paucos mira transformatione, ex hominibus in Angelos mutati videantur. Quapropter in nouis fratribus absque mora erudiendis Magister sit maximè sedulus: & ne diem quidem vnum, sine accurata instructione labi permittat. Sed vt
 pru-